

נשות הקומנדו נכנסות לים ומסתערות על הדתיים הטובלים במים

ב יום שישי של השבוע שעבר העיזו הדתיים לבוא בשנית לחוף שרתון עליו הוכרז בעירייה כחוף הגברים. הם באו לפנות בוקר ומנו ארבעים איש בלבד. עד השעה תשע היה החוף לרשותם, אך בשעה זו החלו להגיע למקום ראשוני הי מתרחצים החילוניים. כשראו בנות קומנדו-שרתון את הדתיים במים, החליטו לקרוא תגר ולגרשם.

פלישה

לים

בצילום למעלה ומימין, מתרחצים דתיים בתוך המים כשלמולם, נשות שרתון העיר ליוות.

למרות צעקות הדתיים: "צאו מהמים! צאו מהמים! זה החוף שלנו!" המשיכו הבנות לשחות לעברם, פתחו בצעקות נגד דיות: "החוף לא היה ולא יהיה שלכם אף פעם!"

התפתח ויכוח מיימי והנצחון היה ל-בנות. הדתיים עזבו אחד אחד את המים, חזרו למקומם שליד מגדל המציל והחלו עוזבים את המקום כמו הוכה במגיפה.

שמעולם, ויתגודדו זאבים בצד כבשות ויוותרו חיים, ויירשם הדבר כבלתי מובן ויימסר לפירוש רש"י. ועד אשר ידונו ישקלו ויפרשו, ממשיך העולם הזה להשקיף מנגד.

ויטבלו זה בצד זה, וישחקו אלה ליד אלה, ויציצו מפעם לפעם, ויראו הגברים את החוזה הנשי טפו... טפו... טפו... ולא ירקו בשאט-נפש, ויבינו כי החלטת העירייה אין בכוחה לשנות הרגלי חיים ונוהג

אל חלקת המריבה. ויבואו עם שחר, ויכנסו בכניסה לגברים ויטיילו לאורך הרצועה השוממת, ויתמקמו ליד מגדל הי פיקוח, ויורידו מעליהם שטר-ימלך, שליית קס, חולצות, גופיות, מכנסיים, תפילין ונעליים, ויגלו גופותיהם הצחורים מצחור לעין-השמש, וישחקו, ויעלו ויאחזו ביד חלבית במאטקות, ויתבטו בכדור ולא ידעו כי רעה ממשמשת ובאה.

לובשי המינימום שזופתם השמש, אוה-בי שנת בוקר המה, ויופיעו במקום כבימים ימימה בסביבות השעה תשע, ויפקחו עיניים תמהות למראה עבודת השם שלמרי גלות מגדל הפיקוח.

יעלות חן עדינות בעלי-תאנה וזעירים, פנו בצעדים קלילים אל עבר בחורי הישיבה ואברכי המשי, הביטו בעיניים סקריניות והשתאו אל הדמויות המורדות שפיי אותיהן מתנופפות ברוח.

אך עברו ילדי גן-העדן בכניסות ההב"ד לה ויצאו מטווח ראייתו של שומר הסף, פנו כגוף אחד אל חלקתם האהובה אל מול מלון שרתון השיגיא, ושם באו מין בשאינו מינו.

ובהגיע שעות הבוקר המאוחרות, שעות בהן זורמים המוני עוכרי השם המימה, תפסו הפקחים עמדות תצפית בלבד ויחדלו מהכוונת התנועה.

לא כן פועלי העירייה הקדושה, הללו דחו קדושת שבת משום פיקוח נפש, ועסקו בזיעת אפם בהקמת חומה בצורה להפריד בין חוף לחוף, לשים גבול בין אשה וגבר, להסתיר מחמד עיניים ולהחזיק תאוות בשרים. והפתאים בקואליציה אכן האמינו כי החומה תפריד והמה ימשלו, אך לא מניה ולא מקצתיה.

יעלות-חן

בעלי-תאנה

כ אשר הופיע רבי רבינוביץ מלווה בפמליית ליצני-החצר שלו להזיין עיניים בתפארת החומה, זהרו לעומתו אור תיות שחורות אשר נמרחו עליה מבעוד לילה: "בכל חברה רקובה מתפתחת בירוקי רטיה מסורבלת!"

ויעצום רבינוביץ עיניו ויאנח בעוגמה ויפנה לימין ומיד עצם עיניו בשנית בבע"תה: על חוף הגברים התרוצצו, רחמנא ליצלן, בנות-ישראל בלתי כשרות למהד-רין ועל גופן, אוי לעיניים שכך רואות, רצועות פסים של טפו טפו טפו... ביקיני!

וביום השישי, הלא הוא היום השלושה-עשר מאז נכתב החוק בכתובי-הקואליציה, נוציגי השם שומרי הגחלת הגיחו ויבואו

וירחצו זאב

עם כבשה

ש תיים חמדו לצון ובאין רואים חטפו מעל הגדר מכנסיים, חולצה וכובע. שלוש אחרות פשוט עמדו ונעצו עיניהן בנסותן לרדת לחקר הורות האלו-הית אשר לגופות המדולדלים שמולן. ויר-דפו יראי השם את גונבות הכסות, וירגמון בתפויים ובעגבניות ובכל הבא ליד.

ובדברי הימים לחוף-שרתון ירשם וייכ-תב כי שעות אחר-הצהריים ביום השישי האחרון חקקו בחלקת האלוהים הבלתי-כשרה מאורע היסטורי: חוף הגברים כולו כוסה בכל המינים לובשי המינימום ולא נודע כי באו האברכים הצחים אל קירבם.

זהבה אהלי, חתיכה מן הסוג המשובת, מכונה בפי חברותיה לקומנדו מאדאם-X. הבנויה לתלפיות הזו מבלה בחוף, "שרתון" שעות לאין ספור ובשל הכרתה את השטח, נתמנתה להנהיג את הפולשות הנשיות.

האפסדה